

- Komisjon pani toime ilmselge vea tõlgendades direktiivi 2003/54/EÜ artikli 11 lõiget 4 nii, et selle kohaselt ei ole nõutav, et siseriiklikud ametiasutused viitaksid ja tõendaksid energiavarustuse kindlusega seonduvate põhjuste olemasolu selleks, et võtta vastu direktiivis sisalduvate ühtlustamissätetega vastuolus olevad meetmed. Selline tõlgendus on vastuolus kohustusega tõlgendada kitsalt sätet, mis näeb ette erandi.
 - Tõlgendus, mille komisjon annab direktiivi 2003/54/EÜ artikli 11 lõikele 4, tähendab seda, et liikmesriikidel lubatakse kasutada piiramatult sätet, mida on tegelikult võimalik kohaldada üksnes üleminekuperioodil vastavalt EL toimimise lepingu artiklile 114. Seega on komisjoni tõlgendus vastuolus direktiivi 2003/54/EÜ õigusliku alusega.
 - Komisjon on toime pannud ilmselge vea arvutades direktiivis 2003/54/EÜ ette nähtud 15 % künnise nii, et see jääb ilma kasulikust mõjust, mida liidu seadusandja taotles.
 - Komisjon on toime pannud ilmselge vea, sest Hispaania Kuningriigis ei esine selliseid energiavarustuse kindlusega seonduvaid probleeme, mis õigustaksid teatatud meetme vastuvõtmist.
 - Meede, millest teatati, ei vasta direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikes 2 sätestatud tingimustele; see säte näeb ette, et avaliku teenindamise kohustused peavad olema selgelt määratletud, läbipaistvad, mittediskrimineerivad ja kontrollitavad ning tagama liidu elektriettevõtjatele võrdse juurepääsu liikmesriikide tarbijaskonnale.
2. Hagi teine väide tugineb sellele, et komisjon pani toime ilmselge vea asudes seisukohale, et EL toimimise lepingu artikli 106 lõige 2 on kohaldatav meetme suhtes, millest teatati. Seoses selle väitega viitavad hagejad järgmistele asjaoludele:
- Komisjon pani toime ilmselge vea asudes seisukohale, et direktiivi 2003/54/EÜ artikli 11 lõikes 4 sätestatu alusel ei olnud vajalik kontrollida seda, kas käesoleval juhul olid täidetud avaliku teenindamise kohustuse olemasoluks vältimatult vajalikud tingimused.
 - Komisjon pani toime ilmselge vea, sest ta ei hinnanud õigesti teatatud meetme proportsionaalsust ning piirdus nimetatud analüüsis ülemäärase hüvitamise puudumise tuvastamisega.
 - Kohaldades EL toimimise lepingu artikli 106 lõiget 2 ei analüüsinud komisjon seda, kuidas teatatud meede kahjustab Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud omandiõigust.
3. Hagi kolmas väide tugineb rikkumisele, mis seondub menetluse teatud aspektidega. Seoses selle väitega viitavad hagejad järgmistele asjaoludele:
- Komisjon on rikkunud EL toimimise lepingu artiklit 108 ja määruse nr 659/1999⁽²⁾ artikli 4 lõiget 4, sest ta ei algatanud ametlikku uurimismenetlust vaatamata objektiviivsete ning kokkulangevate tõendite olemasolule selle kohta, et esinesid tõsised raskused teatatud meetme kokkusobivuse hindamisel.
 - Komisjon kuritarvitas võimu, sest ta kasutas teatise esitamisele eelnevat etappi selleks, et vältida ametliku uurimismenetluse algatamist.
-
- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/54/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ (ELT L 176, lk 37; ELT eriväljaanne 12/02, lk 211).
- ⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).
-
- 7. oktoobril 2010 esitatud hagi — Melli Bank versus nõukogu**
- (Kohtuasi T-492/10)**
- (2010/C 328/82)
- Kohtumenetluse keel: inglise*
- Pooled**
- Hageja:* Melli Bank plc (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* S. Gadhia, *solicitor* S. Ashley, D. Anderson, QC, ja *barrister* R. Blakeley)
- Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu
- Hageja nõuded**
- tühistada nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP⁽¹⁾ II lisa B jao punkt 5 hagejat puudutavas osas;
 - tühistada nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 668/2010⁽²⁾ lisa B jao punkt 3 hagejat puudutavas osas;
 - tunnistada nõukogu määruse (EÜ) nr 423/2007⁽³⁾ artikli 7 lõike 2 punkt d hageja suhtes mittekohaldatavaks;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevaga taotleb hageja nõukogu rakendusmääruse nr 668/2010 ja nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP osalist tühistamist selles osas, milles hageja on kantud nende füüsiliste ja juriidiliste isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid on külmutatud kooskõlas selle sättega. Lisaks taotleb hageja vastavalt ETLT artiklile 277 nõukogu määruse (EÜ) nr 423/2007 artikli 7 lõike 2 punkti d kohaldamata jätmist.

Hageja esitab oma nõuete toetuseks järgmised väited:

Esiteks väidab hageja, et vaidlustatud määrus ja otsus võeti vastu, rikkudes hageja kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, kuna nõukogu esitatud põhjendused on ebapiisavad, selleks et hageja võiks aru saada, mille põhjal kanti ta loetellu ja mille põhjal külmutati seejärel tema vara. Peale selle väidab hageja, et nõukogu ei esitanud talle tõendeid ja/või dokumente toimikust, millele nõukogu tugines, mistõttu ei olnud hagejal võimalik esitada tema loetellu kandmise kohta tõhusalt oma seisukohta.

Teiseks väidab hageja, et täidetud ei ole tema loetellu kandmiseks vajalikke sisulisi kriteeriume ja/või et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kui otsustas, kas need kriteeriumid on täidetud või mitte. Hageja märgib, et ta ei ole sellise üksuse „omanduses või kontrolli all”, kes on kaasatud Iraani väidetavasse tuumarelvade leviku tõkestamise seisukohast tundlikku tuumaenergiaalasesse tegevusse või tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamise või on sellega otseselt seotud või toetab seda tähenduses, mis on antud väljendile „omanduses või kontrolli all” Üldkohtu otsuses kohtuasjas T-246/08: Melli Bank vs. nõukogu (4).

Kolmandaks väidab hageja, et nõukogu määruse (EÜ) nr 423/2007 artikli 7 lõike 2 punkt d ja nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP artikli 20 lõike 1 punkt b on õigusvastased osas, milles need on kohustuslikud ja kohustavad nõukogu kandma loetellu loetellu kantud emattevõtja iga tütarettvõtja.

Neljandaks väidab hageja, et tema emattevõtja ja seega ka tema enda loetellu kandmise sisulised kriteeriumid ei ole täidetud ja/või nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kui otsustas, kas need kriteeriumid on täidetud või mitte. Hageja väidab, et kuna tema emattevõtja on tulemuslikult vaidlustanud nõukogu määruse (EÜ) nr 1100/2009 (5) (kohtuasi T-35/10) (6) ja nõukogu otsuse 2008/475/EÜ (7) (kohtuasi T-390/08) (8), siis tuleb tühistada nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 668/2010 ja nõukogu otsus nr 2010/413/ÜVJP hagejat puudutavas osas.

Viiendaks väidab hageja, et tema loetellu kandmine ja kogu tema vara külmutamine ei ole mõistlikus suhtes nõukogu taotletava eesmärgiga ning see rikub hageja omandiõigust. Lisaks väidab hageja, et tema suhtes kehtestatud piiravad meetmed

on ebaproportsionaalsed, kuna need tekitavad hagejale märkimisväärset kahju ning kuna need ei ole kõige vähem piiravad meetmed, mida oleks saanud kohaldada.

-
- (1) Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39)
 - (2) Nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 (ELT L 195, lk 25)
 - (3) Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 103, lk 1)
 - (4) Üldkohtu 9. juuli 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-246/08 ja T-332/08: Melli Bank vs. nõukogu, EKL 2009, lk II-2629, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus kohtuasjas C-380/09 P: Melli Bank vs. nõukogu (ELT C 282, lk 30)
 - (5) Nõukogu 17. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2009, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2008/475/EÜ (ELT 2010, L 303, lk 31)
 - (6) Kohtuasi T-35/10: Bank Melli Iran vs. nõukogu (ELT 2010, C 100, lk 47)
 - (7) Nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsus 2008/475/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 (ELT 2008, L 163, lk 29)
 - (8) Üldkohtu 14. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-390/08: Bank Melli Iran vs. nõukogu, EKL 2009, lk II-3967, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus kohtuasjas C-548/09 P: Bank Melli Iran vs. nõukogu, ELT 2010, C 80, lk 10

7. oktoobril 2010 esitatud hagi — Persia International Bank versus nõukogu

(Kohtuasi T-493/10)

(2010/C 328/83)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Persia International Bank plc (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *Solicitor* S. Gadhia, *Solicitor* S. Ashley, D. Anderson, QC ja *Barrister* R. Blakeley)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 668/2010 (1) lisa B jao punkt 2 hagejat puudutavas osas;